

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 27702/16
Ivor HORVAT
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 22. veljače 2022. u odboru u sastavu:

Erik Wennerström, *predsjednik*,

Lorraine Schembri Orland,

Ioannis Ktistakis, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnice Odjela*,

uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 27702/16) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Ivor Horvat, koji je rođen 1978. godine i živi u Ivanić-Gradu („podnositelj zahtjeva”) i kojeg je zastupala gđa N. Owens, odvjetnica iz Zagreba, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 10. svibnja 2016.;

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovorima o podnositeljevu pravu vlasništva i njegovu pravu na pristup sudu, a da se ostatak zahtjeva odbaci kao nedopušten;

očitovanja stranaka;

odluku o odbacivanju prigovora Vlade da zahtjev ispita Odbor;

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Predmet se odnosi na navodno nerazumne troškove parničnog postupka. Podnositelj zahtjeva podnio je tužbu protiv dvaju osiguravajućih društava tražeći naknadu štete u iznosu od 130.000,00 hrvatskih kuna (HRK – približno 17.330,00 eura (EUR)) zbog ozljeda zadobivenih u prometnoj nesreći. Općinski sud u Ivanić-Gradu pretrpljenu je štetu procijenio na iznos od 41.050,00 kuna (približno 5.473,00 eura). Međutim, budući da je sud

utvrdio da je podnositelj zahtjeva pridonio nastanku štete u iznosu od 40 % jer nije koristio sigurnosni pojas i jer je pristao ući u automobil s vozačem koji je bio pod utjecajem alkohola, smanjio je taj iznos i u konačnici podnositelju dosudio 24.630,00 kuna (približno 3.284,00 eura).

2. Kad je riječ o troškovima postupka, prvostupanjski sud utvrdio je da je podnositelj uspio s 19 % svog tužbenog zahtjeva te mu je dosudio 13.160,00 kuna (približno 1.754,00 eura) na ime njegovih vlastitih troškova postupka. Istovremeno je naložio podnositelju zahtjeva da dvama tuženicima nadoknadi troškove u iznosu od 40.022,00 kune (približno 5.336,00 eura).

3. Prvostupanjska presuda je potvrđena i u žalbenom postupku i od strane Vrhovnog suda. U konačnici, dana 19. studenoga 2015. Ustavni sud proglasio je odbacio ustavnu tužbu podnositelja zahtjeva smatrajući da u predmetu ne postoji ustavnopravno pitanje. To je rješenje dostavljeno podnositeljevu punomoćniku 12. prosinca 2015. godine.

4. Podnositelj zahtjeva prigovorio je na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju zbog nerazumnih troškova postupka za koje mu je naloženo da plati tuženicima u njegovu predmetu.

OCJENA SUDA

5. Mjerodavna opća načela sažeta su u predmetima *Čolić protiv Hrvatske* (br. 49083/18, stavci 39. – 44., 18. studenoga 2021.), *Cindrić i Bešlić protiv Hrvatske* (br. 72152/13, stavci 116. – 118., 6. rujna 2016.) i *Klauz protiv Hrvatske* (br. 28963/10, stavci 76. – 85., 18. srpnja 2013.).

6. Podnositelju zahtjeva naloženo je da plati tuženicima troškove postupka u iznosu većem od onog koji je njemu dosuđen na ime naknade štete (vidi stavke 1. i 2. ove odluke). Takva situacija može, u načelu, otvoriti pitanje na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, osim ako ne postoje važni razlozi koji bi opravdali takav rezultat (vidi gore navedeni predmet *Čolić*, stavci 46. i 69.).

7. S tim u vezi, Sud primjećuje da je tužbeni zahtjev podnositelja zahtjeva bio neopravdano preveličan (vidi gore navedeni predmet *Klauz*, stavci 31. i 90.). Posljedično su stranke imale dodatne troškove jer se zbog vrijednosti predmeta spora primjenjivala viša tarifa naknade prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (vidi, *a contrario*, gore navedeni predmet *Čolić*, stavci 14. i 56.).

8. Štoviše, Sud primjećuje da je podnositelj zahtjeva samo djelomično uspio s osnovama svog tužbenog zahtjeva s obzirom na to da su domaći sudovi utvrdili da je podnositelj pridonio predmetnoj šteti u iznosu od 40 % jer nije koristio sigurnosni pojas i jer je pristao ući u automobil s vozačem pod utjecajem alkohola (vidi stavak 1. ove odluke).

9. Sud smatra da su dva prethodno navedena čimbenika dovoljno važni razlozi da opravdaju financijski nepovoljan ishod za podnositelja zahtjeva u

ODLUKA HORVAT protiv HRVATSKE

ovom predmetu. Iako je točno da je, kako je tvrdio podnositelj zahtjeva, većina parničnih radnji u predmetu bila usmjerena na utvrđivanje toga je li prigovor tuženika osnovama tužbenog zahtjeva bio osnovan te da domaći sudovi to nisu uzeli u obzir prilikom izračuna troškova postupka stranaka, negativne posljedice koje je to možda proizvelo za podnositelja bile su prvenstveno rezultat njegovih gore opisanih postupovnih propusta: činjenice da je umjetno preuveličao svoj tužbeni zahtjev kao i činjenice da je utvrđeno da je sam pridonio šteti (usporedi nasuprot tome gore navedeni predmet *Čolić*, stavak 59. *in fine*). Stoga je način na koji su domaći sudovi primijenili domaće zakonodavstvo u ovom predmetu, koliko god bio upitan, bio unutar njihove slobode procjene na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

10. Iz toga slijedi da su ovi prigovori očigledno neosnovani i moraju se odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 17. ožujka 2022.

Liv Tigerstedt
Zamjenica tajnice

Erik Wennerström
Predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST/STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524